ДЕРЖСТАТ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ
СТАТИСТИКИ у м. Києві
21 01 2019 р. №34

Примітки

до річного фінансового звіту за 2018 рік, станом на 31.12.2018 року, товариства зобмеженою відповідальністю "Фінансова компанія"А Фінанс", код за ЄДРПОУ 41919171

Звіт про фінансовий стан станом на 31 грудня, тис.грн.

Назва статті Звіту	Пункт приміток	2018 року	2017 року
1	2	3	4
Активи.			
Непоточні активи			
Нематеріальні активи	6.1.1	39	
Незавершені капітальні інвестиції	6.1.2	6	
Основні засоби	6.1.3	50	
Поточні активи			
Торговельна та інша дебіторська заборгованість	6.1.4	5916	
Грошові кошти та їх еквіваленти	6.1.5	4217	
Непоточні активи утримувані для продажу та групи вибуття			
Усього Активи		**10228**	
Власний капітал та зобов'язання			
Власний капітал			
Статутний капітал	6.1.6	10000	
Резервнй капітал		2	
Нерозподілені прибутки	6.1.7	46	
Усього Капітал		**10048**	
Непоточні зобов'язання			
Поточні зобов'язання і забезпечення			
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	6.1.8	169	
Короткострокові забезпечення	6.1.9	11	
Зобовязання, пов'язані з непоточними активами, утримуваними для продажу та групами вибуття			
Усього Зобов'язань		**180**	
Разом власний Капітал та Зобов'язання		**10228**	

Звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) за рік що закінчився 31 грудня, тис.грн.

Назва статті Звіту	Пункт приміток	2017 року	2018 року
1	2	3	4
Дохід від реалізації товарів, робіт, послуг	6.2.1		311
Інші операційні доходи	6.2.2		637
Адміністративні витрати	6.2.3		(344)
Витрати на збут	6.2.4		(153)
Інші операційні витрати	6.2.5		(392)
Прибуток від операційної діяльності			***59***
Фінансові витрати			
Фінансовий результат до оподаткування			***59***
Витрати з податку на прибуток	6.2.6		(11)
Чистий прибуток			**48**

Звіт про рух грошових коштівза рік, що закінчися 31 грудня. тис.грн.

Назва статті Звіту	Пункт приміток	2018 року	2017 року
І. Рух коштів у результаті операційної діяльності			
Надходження від реалізації робіт послуг	6.4.1	223	6
Інші надходження	6.4.2	595	
Витрачання на оплату:			
Товарів (робіт, послуг)	6.4.3	(162)	
Праці	6.4.4	(113)	
Відрахувань на соціальні заходи	6.4.5	(31)	
Зобов'язань із податків і зборів	6.4.6	(31)	
Витрачання на оплату авансів	6.4.7	(96)	
Інші витрачання	6.4.8	(6456)	
Чистий рух коштів від операційної діяльності		(5771)	
ІІ.Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності			
Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності	6.5.1		
ІІІ.Рух коштів у результаті фінансової діяльності			
Надходження від власного капіталу	6.6.1	10000	
Чистий рух коштів від фінансової діяльності	6.6.2	**10000**	
Чистий рух грошових коштів за звітний період	6.6.3	**4229**	
Залишок коштів на початок року	6.6.4		
Вплив зміни валютних курсів на залишки коштів	6.6.5	12	
Залишок коштів на кінець року	6.6.6	**4217**	

Звіт про власний капітал за 2018 рік, що закінчися 31 грудня 2018 року

Назва статті Звіту	Зареєстрований капітал	Неоплачений капітал	Резервний капітал	Нерозподілений прибуток (непокритий) збиток	Усього власний капітал
1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**
Залишок на початок року					
Скоригований залишок початок року					
Чистий прибуток за звітний період				**48**	**48**
Відрахування до резервного капіталу			2	(2)	
Внески до капіталу	10000	(10000)			
Погашення заборгованості		10000			10000
Разом змін в капіталі	10000		2	46	10048
Залишок на кінець року	**10000**		**2**	**46**	**10048**

Підписано та затверджено до випуску 18.02.2019 року, від імені ТОВ "ФК "А Фінанс"

Директор **Ніколаєв В.А.**

Головний бухгалтер **Ларіна О.С.**

Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «А Фінанс»» (надалі – «Товариство») зареєстровано відділом державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців Печерського району реєстраційної служби Головного територіального управління юстиції у місті Києві 6 лютого 2018 року, номер запису про включення відомостей про юридичну особу до Єдиного державного реєстру 10701020000073452.

Ідентифікаційний код Товариства за ЄДРПОУ – 41919171.

Місцезнаходження: Україна, 01042, м. Київ, Новопечерський провулок, будинок 3, корпус 2, офіс 9.

Види діяльності за КВЕД:

64.19 Інши види грошового посередництва;

64.91 Фінансовий лізинг;

64.92 Інші види кредитування;

64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенс. забезпечення), н. в. і. у(основний).;

Предметом діяльності Товариства є виключно діяльність з обміну валют, на підставі Генеральної ліцензії Національного Банку України № 172 від 16.11.2018 року

Товариство має ліценції надани Національної комісієй , а саме :

надання послуг з факторингу від 31.05.2018 р.

надання коштів у позику, у тому числі на умовах фінансового кредиту від 31.05.2018 р.

Станом на 31 грудня 2018 року учасниками Товариства є –

Ніколаєв Віктор Анатолійович – 80% (8 000 000,00)

Сендзюк Сергій Миронович – 20% (2 000 000,00)

Станом на 31.12.2018 року виконані в повному обсязі умови по формуванню статутного капіталу. Статутний капітал становить 10 000 000,00 (десять мільйонів) гривень.

2.Загальна основа формування фінансової звітності

2.1.Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2017 року, що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Згідно ст.12 Закону України "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні" Товариство складає звітність за МСФЗ.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2018 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

Наступні стандарти не були впроваджені, тому що вони будуть застосовуватися вперше в наступних періодах. Вони призведуть до послідовних змін в обліковій політиці та інших розкриттях до фінансової звітності. Компанія не очікує, що вплив таких змін на фінансову звітність буде суттєвим.

Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку внесено зміни в такі стандарти як:

МСФЗ 16 «Оренда» - набуває чинності 01.01.2019р.

Що стосується **МСФЗ (IFRS) 15 «Виручка за договорами з клієнтами»**

МСФЗ (IFRS) 15 був випущений в травні 2014 і передбачає нову модель, що включає п'ять етапів, яка буде застосовуватися щодо виручки за договорами з клієнтами. Згідно МСФЗ (IFRS) 15 виручка визнається за сумою, яка відображає відшкодування, право на яке організація очікує отримати в обмін на передачу товарів або послуг клієнту. Принципи МСФЗ (IFRS) 15 передбачають більш структурований підхід до оцінки і визнання виручки. Новий стандарт по виручці застосовується щодо всіх організацій і замінить всі діючі вимоги до визнання виручки згідно з МСФЗ. Стандарт застосовується до річних звітних періодів, що починаються з або після 1 січня 2018 року, ретроспективно в повному обсязі або з використанням модифікованого ретроспективного підходу, при цьому допускається дострокове застосування

Що стосується **МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»**

МСФЗ 9 в поточній редакції, що відображає результати першого етапу проекту Ради з МСФЗ по заміні МСФЗ 39, застосовується щодо класифікації та оцінки фінансових активів та фінансових зобов'язань, як вони визначені в МСФЗ 39.

Стандарт вводить нові вимоги щодо класифікації та оцінки, знецінення та обліку хеджування. Стандарт застосовується ретроспективно, але надання порівняльної інформації не є обов'язковим. Застосування МСФЗ (IFRS) 9 зробить вплив на класифікацію та оцінку фінансових активів Товариства, але не зробить вплив на класифікацію та оцінку фінансових зобов'язань. Набувають чинності для річних періодів, які починаються з або після 1 січня 2018 року, дозволяється дострокове застосування.

Що стосується **МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»**

МСФЗ 16 скасовує поточну подвійну модель обліку оренди орендарями, відповідно до якої договори фінансової оренди відображаються в звіті про фінансовий стан, а договори операційної оренди не відображаються. Замість неї вводиться єдина модель відображення всіх договорів оренди в звіті про фінансовий стан в порядку, схожому з поточним порядком обліку договорів фінансової оренди. МСФЗ (IFRS) 16 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі, аналогічно порядку обліку, передбаченому в МСФЗ (IAS) 17 для фінансової оренди.

Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів – що до оренди активів з низькою вартістю (наприклад, персональних комп'ютерів) і короткострокової оренди (тобто оренди зі строком не більше12місяців). На дату початку оренди орендар буде визнавати зобов'язання щодо орендних платежів (тобто зобов'язання по оренді), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди (тобто актив у формі права користування). Орендарі будуть зобов'язані визнавати витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу в формі права користування.

Орендарі також повинні будуть переоцінювати зобов'язання з оренди при настанні певної події (наприклад, зміні термінів оренди, зміні майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів).У більшості випадків орендар буде враховувати суми переоцінки зобов'язання з оренди в якості коригування активу в формі права користування.

МСФЗ (IFRS) 16 вимагає від орендодавців і орендарів розкриття більшого обсягу інформації в порівнянні з МСФЗ (IAS) 17. МСФЗ (IFRS) 16 набуває чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати, але не раніше дати застосування організацією МСФЗ (IFRS) 15. Орендар має право застосовувати даний стандарт з використанням ретроспективного підходу або модифікованого ретроспективного підходу. Перехідні положення стандарту передбачають певні звільнення.

В даний час Товариство оцінює вплив МСФЗ (IFRS) 16 і планує застосувати новий стандарт на відповідну дату вступу в силу.

За рішенням керівництва Компанії МСФЗ 16 «Оренда» до дати набуття чинності не застосовуються. На даний час керівництво Компанії оцінює вплив даних стандартів на свою фінансову звітність.

2.3 Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення.

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4 Припущення про безперервність діяльності.

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінанасова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому

випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5 Рішення про затвердження фінансової звітності.

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівництвом Товариства 31.01.2019 року. Ні учасники , ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6 .Звітний період фінансової звітності.

Звітним періодом, за який сформована фінансова звітність Товариства, є період з 01.01.2018 року по 31.12.2018 року.

3.Суттєві положення облікової політики.

3.1 Основа оцінки, застосована при складанні фінансової звітності.

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості,за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» та використанням методів оцінки МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі, визначені визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2 Загальні положення щодо облікових політик.

3.2.1 Основа формування облікових політик.

Облікові політики – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика розроблена та затверджена керівництвом відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

Протягом звітного періоду Товариство дотримувалось наступних принципів діяльності, обліку та складання фінансової звітності: автономність, безперервність, періодичність, нарахування та відповідності доходів і витрат, повного висвітлення, послідовності, обачності та єдиного грошового вимірника.

3.2.2 Інформація про зміни в облікових політиках.

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операції, інших події або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3 Склад фінансової звітності:

баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2018 року

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2018 рік,

Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2018 рік,

Звіт про власний капітал за 2018 рік,

Примітки до річної фінансової звітності за 2018 рік,

3.3 Облікові політики щодо фінансових інструментів.

3.3.1 Визнання та оцінка фінансових інструментів.

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;

фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;

фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2 Грошові кошти та їх еквіваленти.

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами НБУ.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації), ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3 Дебіторська заборгованість.

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка

дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.4 Зобов'язання. Кредити банків.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом 12 місяців після звітного періоду;Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше 12 місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

3.3.5 Згортання фінансових активів та зобов'язань.

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4 Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів.

3.4.1 Основні засоби.

Методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації про основні засоби та розкриття її в фінансовій звітності здійснюється у відповідності з вимогами МСБО 16 «Основні засоби».

Власні активи.

Об'єкти основних засобів відображаються у фінансовій звітності за фактичними витратами за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення.

У разі якщо об'єкт основних засобів складається з декількох компонентів, що мають різний строк корисного використання, такі компоненти відображаються як окремі об'єкти основних засобів.

Орендовані активи.

Оренда (лізинг), за умовами якої до Компанії переходять практично всі ризики і вигоди, що випливають з права власності, класифікується як фінансовий лізинг. Об'єкти основних засобів, придбані в рамках фінансового лізингу, відображаються у фінансовій звітності в сумі найменшою з двох величин: справедливої вартості або приведеної до поточного моменту вартості мінімальних лізингових платежів на дату початку оренди за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення.

Амортизація.

Амортизація по основним засобам нараховується за методом рівномірного нарахування зносу протягом передбачуваного строку їх корисного використання і відображається у складі прибутку або збитку. Амортизація нараховується з дати придбання об'єкта, а для об'єктів основних засобів, зведених господарським способом - з моменту завершення будівництва об'єкта і його готовності до експлуатації. За земельними ділянками амортизація не нараховується. Строки корисного використання різних об'єктів основних засобів представлені таким чином:

будівлі	50 років
офісні меблі, приладдя і обладнання	5 років
транспортні засоби	5 років
ЕОМ, інші машини для автоматичного оброблення інформації, повязані з ними засоби зкитування або дрку інформації та повязані з ними компютерні програми	2 роки

3.4.2 Нематеріальні активи(НМА).

Методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації про нематеріальні активи і розкриття її в фінансовій звітності здійснюється у відповідності з вимогами МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Придбані НМА відображаються у фінансовій звітності за фактичними витратами за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення.

Витрати на придбання ліцензій на спеціальне програмне забезпечення та його впровадження капіталізуються у вартості відповідного НМА. Витрати, безпосередньо пов'язані з випуском

ідентифікованого унікального програмного забезпечення, контрольованого.

Підприємством, капіталізуються, створений НМА визнається тільки в тому випадку, якщо існує висока вірогідність отримання від нього економічних вигод, перевищують витрати на його розробку, протягом більш ніж одного року, і якщо витрати на його розробку піддаються достовірній оцінці.

Створений підприємством нематеріальний актив визнається тільки в тому випадку, якщо підприємство має технічні можливості, ресурси і намір завершити його розробку і використовувати кінцевий продукт. Прямі витрати включають витрата на оплату праці розробників програмного забезпечення і відповідну частку накладних витрат. Витрати, пов'язані з дослідницькою діяльністю, визнаються як витрати в тому періоді, в якому вони виникли.

Наступні витрати, пов'язані з НМА, капіталізуються тільки в тому випадку, якщо вони збільшують майбутні економічні вигоди, пов'язані з тим об'єктом, до якого ці витрати відносяться. Витрати, пов'язані з розробкою або технічним обслуговуванням програмного забезпечення, визнаються як витрати в міру їх виникнення.

Амортизація по НМА нараховується за методом рівномірного нарахування зносу, протягом строку їх корисного використання і відображається у складі прибутку або збитку.

Строки корисного використання різних об'єктів НМА представлені таким чином:

Авторське право і суміжні з ним права	3 роки
Інші нематеріалі активи(право на ведення діяльності, тощо)	Відповідно до правовстановлюючого документу

3.4.3 Знецінення активів.

Методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації щодо знеціненню активів і розкриття ЇЇ з фінансовій звітності здійснюється у відповідності з вимогами МСБО 36 «Зменшення корисності активів.

Фінансові активи

Станом на кожну звітну дату фінансовий актив, не віднесений до категорії фінансових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період, оцінюється на предмет наявності об'єктивних свідчень його можливого знецінення. Фінансові активи є знеціненими, якщо існують об'єктивні свідчення того, що після первісного визнання активу відбулася подія, що спричинило збиток. І що ця подія справила негативний вплив на очікувану величину майбутніх грошових потоків від даного активу, величину яких можна надійно розрахувати.

До об'єктивних свідчень знецінення фінансових активів (включаючи часткові цінні папери) можуть ставитися неплатежі або інше невиконання боржниками своїх обов'язків, реструктуризація заборгованості перед Компанією на умовах, які в іншому випадку Компанією навіть не розглядалися б, ознаки можливого банкрутства боржника або емітента, зникнення активного ринку для якого не будь цінного паперу.

Крім того, стосовно інвестиції в пайові цінні папери, об'єктивним свідченням знецінення такої інвестиції є значне або тривале зниження її справедливої вартості нижче її фактичної вартості. Ознаки, які свідчать про знеціненні дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, Товариство розглядає як на рівні окремих активів, так і на рівні портфеля. Всі такі активи, величина кожного з яких, взятого окремо, є значною, оцінюються на предмет знецінення в індивідуальному порядку. У тому випадку, якщо з'ясовується, що перевірені окремо значення статей дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, не знецінилися, то їх потім об'єднують в портфель для перевірки на предмет знецінення, яке вже виникло, але ще не зафіксовано. Статті дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, величина яких не є окремо значною, оцінюються на предмет знецінення в сукупності шляхом об'єднання в портфель тих статей дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, які мають подібні характеристики ризику.

При оцінці фактів, що свідчать про знецінення, Товариство аналізує історичні дані щодо ступеня ймовірності дефолту, строків відшкодування та сум понесених збитків, скориговані з урахуванням суджень керівництва щодо поточних економічних і кредитних умов, в результаті яких фактичні збитки, можливо, виявляться більше або менше тих, яких можна було б очікувати виходячи з історичних тенденцій. Щодо фінансового активу, який обліковується за амортизованою вартістю, сума збитку від знецінення розраховується як різниця між балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка цього активу. Збитки визнаються у прибутку або збитку за період і відображаються на рахунку оціночного резерву, величина якого віднімається з вартості дебіторської заборгованості.

Відсотки на знецінений актив продовжують нараховуватися в результаті вивільнення дисконту. У разі настання будь-якої подальшої події, яка призводить до зменшення величини збитку від знецінення, відновлена сума, раніше віднесена на збиток від знецінення, відображається у складі прибутку або збитку за період. Збитки від знецінення інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію наявних для продажи, визнаються за допомогою перенесення до складу прибутку або збитку за період тієї суми накопиченого збитку, який раніше визнавався в іншому сукупному прибутку і представлявся в резерві змін справедливої вартості в складі власного капіталу.

Цей накопичений збиток від знецінення, виключається зі складу іншого сукупного прибутку і включається до склада прибутку або збитку за період, являє собою різницю між вартістю придбання відповідного активу за вирахуванням виплат основної суми та нарахованої амортизації і його поточної справедливої вартості за вирахуванням всіх збитків від знецінення, раніше визнаних у прибутку або збитку за період. Зміни нарахованих резервів під знецінення, викликані зміною вартості з плином часу, відображаються як елемент процентних доходів.

Якщо згодом справедлива вартість знецінення боргового цінного паперу, класифікованої в категорію наявних для продажи, зростає і дане збільшення можна об'єктивно віднести до якої-небудь події, що сталася після визнання збитку від знецінення у прибутку або збитку за період, то списана на збиток сума відновлюється, при цьому відновлювана сума визнається у прибутку або збитку за період. Проте будь-яке подальше відновлення справедливої вартості часткового знецінення цінного паперу, класифікованої в категорію наявних для продажи, визнається в іншому сукупному прибутку.

Не фінансові активи.

Балансова вартість не фінансових активів Товариства, відмінних від запасів і відкладених податкових активів, аналізується на кожну звітну дату для виявлення ознак їх можливого знецінення. При наявності таких ознак розраховується сума очікуваного відшкодування величина відповідного активу. Щодо нематеріальних активів, які мають невизначений строк корисного використання або ще не готові до використання, відшкодовується величина яка розраховується щороку в один і той же час.

Сума очікуваного відшкодування, величина активу або одиниці, яка генерує грошові потоки, являє собою найбільшу з двох величин: вартості при використанні цього активу (цієї одиниці) та його (її) справедливої вартості за вирахуванням витрат на продажи. При розрахунку вартості при використанні, очікувані в майбутньому потоки грошових коштів дисконтуються до їх теперішньої вартості з використанням додаткової ставки дисконтування, що відображає поточну ринкову оцінку впливу зміни вартості грошей з плином часу і ризики, специфічні для даного активу. Для цілей проведення перевірки на предмет знецінення активів, які не можуть бути перевірені окремо, об'єднуються в найменшу групу, в рамках якої генерується приплив грошових коштів у результаті триваючого використання відповідних активів, і цей приплив здебільшого не залежить від припливу грошових коштів, що генерується іншими активами або групою активів («одиниця, яка генерує грошові потоки»).

Збиток від знецінення визнається в тому випадку, якщо балансова вартість самого активу або одиниці, яка генерує грошові потоки, до якої належить цей актив, виявляється вище його (її) величини відшкодування. Збитки від знецінення визнаються у прибутку або збитку за період.

Збитки від знецінення одиниць, що генерують потоки грошових коштів, розподіляється пропорційно на зменшення балансової вартості інших активів у складі відповідної одиниці (групи одиниць).

Відносно активів, на кожну звітну дату проводиться аналіз збитку від їх знецінення, визнаного в одному з минулих періодів, з метою виявлення ознак того, що величину цього збитку слід зменшити або що його більше не слід визнавати. Суми, списані на збитки від знецінення, відновлюються в тому випадку, якщо змінюються чинники оцінки, використані при розрахунку відповідної суми очікуваної величини відшкодування. Збиток від знецінення відновлюється тільки в межах суми, що дозволяє відновити вартість активів до їх балансової вартості, в якій вони відбивалися б, якби не був визнаний збиток від знецінення.

Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу.

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажи, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продажи визнається у звіті про фінансові результати.

3.5. Облікові політики щодо оренди.

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендатор на початок строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.6. Облікові політики щодо податку на прибуток.

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподатковуваного прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.7. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань.

3.7.1. Забезпечення.

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство створює резерв забезпечень на виплату відпусток працівникам. Величину забезпечення на виплату відпусток визначається як добуток фактично нарахованої працівникам заробітної плати й норми резервування, обчисленої як відношення річної планової суми на оплату відпусток до загального річного планового фонду оплати праці, плюс відповідні внески на соціальне страхування.

3.7.2. Виплати працівникам.

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток – під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.7.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство утримує внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної плати, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна плата.

3.8. Інші застосовані облікові політики, доречні для розуміння фінансової звітності.

3.8.1. Доходи та витрати.

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід - це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

б) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

в) суму доходу можна достовірно оцінити;

г) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

ґ) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати - це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.8.2. Витрати за позиками.

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.8.3. Операції з іноземною валютою.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній (національній) валюті за офіційними курсами Національного банку внаслідок чого виникають доходи(витрати) від купівлі іноземної валюти, як різниця між комерційним курсом та курсом Національного банку, які відображаються у складі інших операційних доходів(витрат), відповідного періоду.

Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційним курсом НБУ на дату оцінки, внаслідок чого виникають доходи(витрати) від продажу іноземної валюти, як різниця між комерційним курсом та курсом Національного банку, які відображаються у складі інших операційних доходів(витрат) відповідного періоду.

На кінець звітного періоду монетарні статті підлягають перерахунку за валютним курсом закриття (курс НБУ на кінець звітного періоду) на дату складання звіту про фінансовий стан.

Доходи(витрати) від операційних курсових різниць, які виникають при такому перерахунку, відображаються у складі інших операційних доходів(витрат) розгорнуто.

3.8.4. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в Звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження.

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1.Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ.

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

-подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;

-відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;

-є нейтральною, тобто вільною від упереджень;

-є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;

б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентовані МСФЗ, відсутні.

4.2.Судження щодо справедливої вартості активів Товариства.

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3.Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів.

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок,

волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів.

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів.

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнаєтьсяза наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

4.6. Використання ставок дисконтування.

В Товаристві протягом звітного періоду не обліковувалися активи або зобов'язання, які вимагають дисконтування, внаслідок чого керівництво не здійснювало професійні судження щодо розміру таких ставок станом на кінець звітного періоду.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок засправедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 39 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Товариство має сформувати закриті вхідні дані, користуючись найкращою інформацією, наявною за даних обставин, яка може включати власні дані Товариства. У процесі формування закритих вхідних даних Товариство може розпочати зі своїх власних даних, але воно має скорегувати ці дані, якщо доступна у розумних межах інформація свідчить про те, що інші учасники ринку використали б інші дані або Товариство має щось особливе, чого немає у інших учасників ринку (наприклад, притаманну Товариству синергію). Товариству не потрібно докладати вичерпних зусиль, щоб отримати інформацію про припущення учасників ринку. Проте, Товариство має взяти до уваги всю інформацію про припущення учасників ринку, яку можна достатньо легко отримати. Закриті вхідні дані, сформовані у спосіб, описаний вище, вважаються припущеннями учасників ринку та відповідають меті оцінки справедливої вартості.

Товариство здійснює безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань із використанням закритих вхідних даних 3-го рівня, які протягом поточного звітного періоду не призвели до зміни розміру прибутку або збитку звітного періоду.

5.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
Дата оцінки	31.12.18	31.12.2017	31.12.2018	31.12.2017	31.12.2018	31.12.2017	31.12.2018	31.12.2017
Торговельна та інша дебіторська заборгованість, тис грн	-	-	-	-	5916	-	5916	-
Торговельна та інша кредиторська заборгованість, тис грн.	-	-	-	-	180	-	180	-

5.4. Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості

У Товариства за звітний період відсутнє переміщення між 2-м та 3-м рівнями ієрархії справедливої вартості.

5.5. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості» Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	31.12.2018	31.12.2017	31.12.2018	31.12.2017
Торговельна та інша дебіторська заборгованість, тис.грн.	5916		5916	
Торговельна та інша кредиторська заборгованість, тис.грн.	180		180	

Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1 Баланс

До форми № 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)», протягом року коригування та зміни не вносились.

Оцінку балансової вартості активів та зобов'язань здійснено за історичною собівартістю.

Для подання у балансі здійснено розмежування активів та зобов'язань на поточні (оборотні) та довгострокові (необоротні) відповідно до вимог МСБО 1 «Подання фінансових звітів». До поточних активів та зобов'язань віднесено суми, що очікуються до відшкодування або погашення протягом 12 місяців від дати балансу.

6.1.1 Нематеріальні активи (НМА)

Назва НМА	Вартість, тис.грн
Програмний продукт SRB	28
Надходження (ліцензії на право здійснення діяльності)	10
Програмний продукт Медок	1
Собівартість на 31.12.2018 року	39
Накопичена амортизація на 31.12.2018 року	
Балансова вартість станом на 31.12.2018 року	39

6.1.2 Незавершені капітальні інвестиції

Назва ОЗ	Вартість, тис.грн
Придбання контрольно-касових реєстратори з КСЕФ «КСТ-В1»	6
Вибуття	
Собівартість на 31.12.2018 року	6
Балансова вартість станом на 31.12.2018 року	6

6.1.3 Основні засоби (ОЗ)

Назва ОЗ	Вартість, тис.грн
Електоронні контрольно-касових реєстратори з КСЕФ «КСТ-В1»	50
Вибуття	
Собівартість на 31.12.2018 року	50
Накопичена амортизація на 31.12.2018 року	
Балансова вартість станом на 31.12.2018 року	50

Станом на 31.12.2018 року собівартість основних засобів Товариства склала 50 тис.грн, які складаются з: електоронних контрольно-касових реєстраторів з КСЕФ «КСТ-В1»(50 тис.грн), Надійшло в 2018 році ОЗ – суму 50 тис.грн (ЕККРКСЕФ – 50 тис.грн).

6.1.4 Торговельна та інша дебіторська заборгованість

Торговельна та інша дебіторська заборгованість станом на 31.12.2018 р. становить 5 916 тис. грн. і складається із дебіторської заборгованості за виданими авансами, та заборгованість за розрахунками з іншими дебіторами.

заборгованість за виданими авансами - 46 тис.грн (термін до 1 року);

заборгованість за нарахованими відсотками 103 тис.грн (термін до 1 року);

заборгованість за розрахунками з іншими дебіторами - 5767 тис.грн.(термін до 1 року), складає заборгованість за наданими кредитами, а саме :

Станом на 31.12.2018 року Товариством обліковуєтся заборгованість за договорами фінансового кредиту з ТОВ" Фінансова компанія"Альфа Інвест Груп", код за ЄДРПОУ-4215286 (всього 3 договорів) на суму 1692 тис грн., із встановленою платою за користування кредитом у розмірі 3% річних, гранічний термін повернення фінансових кредитів 21.09.2019 року.

Станом на 31.12.2018 року Товариством обліковуєтся заборгованість за договорами фінансового кредиту з ТОВ" БФ-АГРО-ТРЕЙД", код за ЄДРПОУ-41260075 (всього 4 договорів) на суму 3075 тис грн., із встановленою платою за користування кредитом у розмірі 3% річних, гранічний термін повернення фінансових кредитів 01.10.2019 року.

Станом на 31.12.2018 року Товариством обліковуєтся заборгованість за договорами фінансового кредиту з ТОВ" Фінансова компанія"Артеміда", код за ЄДРПОУ-42152860 (всього 1 договір) на суму 1000 тис грн., із встановленою платою за користування кредитом у розмірі 3% річних, гранічний термін повернення фінансових кредитів 02.07.2019 року.

6.1.5 Грошові кошти та їх еквіваленти.

Станом на 31.12.2018 року грошові кошти та їх еквіваленти складають 4217 тис грн., і розподілені між 13 операційними касами, коштами у основній касі та коштами на поточних рахунках:

кошти у основній касі - 287 тис. грн.;

кошти у операційних касах - 3930 тис. грн.;

еквіваленти валютних коштів у операційних касах за курсом НБУ - 1656 тис. грн., і складають у валюті: CAD-2, CHF-52, EUR-462, GBP-40, PLN-3, RUB - 195, USD – 902.

Кошти на поточних рахунках Товариства - тис. грн.

Станом на 31.12.2018 року до складу ТОВ "ФК"А Фінанс" входить: 16 касових відділень.

6.1.6 Власний капітал.

Станом на 31.12.2018 року Власний капітал Товариства складає 10048 тис. грн. та складається із Зареєстрованого капіталу в сумі 10000 тис. грн., прибутку в розмірі 48 тис. грн., що підтверджується первинними документами, з якого відрахування до резевного капіталу у розмірі 5% складає 2 тис.грн.

6.1.7 Нерозподілений прибуток станом на 31.12.2018 року становить 46 тис. грн.

6.1.8 Торговельна та інша кредиторська заборгованість.

Станом на 31.12.2018 року обліковуєтся кредиторська заборгованість в сумі – 169 тис.грн і яка складаєтся з:

Поточної заборгованості повязаної із розрахунками з постачальниками – 107 тис.грн, а саме: оренду обладнання операційних кас -1 тис.грн., оренду нежитлових приміщень для операційних кас - 62 тис.грн., обслуговування ЕККР -2 тис.грн., охорону операційних кас-2 тис.грн., телекомуникаційні послуги – 1 тис. грн., та купівлю ЕККР – 33 тис. грн., обслуговоовання SVR програми – 6 тис. грн.

Заборгованості за розрахунками з бюджетом і страхуванням – 29 тис.грн., в тому числі ПДФО – 7 тис.грн., ВЗ -1 тис.грн., податок на прибуток – 11 тис.грн, ЄСВ – 10 тис.грн., слід зауважити, прострочена заборгованість по цій статті відсутня.

Заборгованість по зарплаті – 33 тис.грн, зауважимо, що 100% цієї суми остаточний розрахунок заробітної платні працівників за грудень 2018 року, погашена 04.01.2019 року

6.1.9 Короткострокові забезпечення.

Станом на 31.12.2018 року рахуєтся короткострокових забезпечень на 11, які складаються із резерву відпусток розрахованого на підставі планових показників оплати праці і нарахованого в 2018 році в сумі 11 тис.грн.

6.2 Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань. Витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів або збільшення зобов'язань, що приводить до зменшення власного капіталу компанії, за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витратами визнаються витрати певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

За умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена, доход у Звіті про фінансові результати відображається в момент надходження активу або погашення зобов'язання, які призводять до збільшення власного капіталу підприємства.

За умови, що оцінка витрат може бути достовірно визначена, витрати відображаються у Звіті про фінансові результати в момент вибуття активу або збільшення зобов'язання.

Доходи і витрати зазвичай враховуються за принципом нарахування залежно від ступеня завершеності конкретної операції, яка оцінюється як співвідношення фактично наданого обсягу послуг і загального обсягу послуг, які мають бути надані.

6.2.1 Дохід від реалізації робіт, послуг в 2018 році становлять - 311 тис.грн., і складаються з відсотків за договірами кредитов – 311 тис.грн.

6.2.2 Інші операційні доходи в 2018 році становлять - 637 тис.грн., і складаються з доходів:
від купівлі-продажу іноземної валюти 372 тис.грн.;
від сум безповоротної фінансової допомоги отриманої - 265 тис.грн.

6.2.3 Адміністративні витрати в 2018 році становили - 344 тис.грн., і складаються з:
заробітної плати працівників (адміністрація), з нарахуваннями - 184 тис.грн.;
послуг з нотаріату та аудиторських послуг, юридичних послуг - 113 тис.грн.;
інформаційно-технічної підтримки (Інтернет, серверна підтримка, тощо) - 13 тис.грн.;
резерву відпусток адмінперсоналу - 10 тис.грн.;
послуг охорони офісу, передплат, зв'язок, навчання персоналу, РКО - 6 тис.грн.;

послуг оренди офісних приміщень, відшкодування комунальних - 5 тис.грн.
інши – 13 тис. грн.

6.2.4 Витрати на збут в 2018 році становили - 153 тис.грн., і складаються з :
послуг оренди приміщень, обладнання та охорони операційних кас - 102 тис.грн.;
заробітної плата працівників (збут), із відповідними нарахуваннями - 51 тис.грн.

6.2.5 Інші операційні витрати в 2018 році становили - 392 тис.грн. та складаються з:
витрат від купівлі продажу іноземної валюти - 380 тис.грн.;
витрат від операційних курсових різниць - 12 тис грн.

6.3 Звіт про рух грошових коштів

Звіт про рух грошових коштів за 2018 рік складено за вимогами МСБО 7 за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображений рух грошових коштів від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності Товариства.

6.4 Рух коштів у результаті операційної діяльності

Операційна діяльність полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності.

Операційна діяльність є основним видом діяльності підприємства для отримання доходу від надання фінансових послуг.

Сукупні надходження від операційної діяльності станом на 31.12.2018 року становили 818 тис.грн. і складаються з:

6.4.1 надходження від реалізації робіт, послуг - 223 тис.грн. надходження від отриманих відсотків за користування кредитами

6.4.2 інших надходжень в сумі 595 тис.грн., які включають в себе
надходження від купівлю продажу іноземної валюти - 287 тис.грн.;
сум отриманої безповоротної фінансової допомоги - 265 тис.грн.;
інше - 43 тис.грн.

Сукупні витрати від операційної діяльності станом на 31.12.2018 року становили - 6589 тис.грн.; і складаються:

6.4.3 витрачання на оплату товарів (робіт, послуг) - 162 тис.грн.;

6.4.4 витрачання на оплату праці - 113 тис.грн.;

6.4.5.витрачання на оплату відрахувань на соціальні заходи (ЄСВ) - 31 тис.грн.;

6.4.6 витрачання на оплату зобов'язань з податків і зборів (ПФ, ПДФО, ВЗ) - 31 тис.грн.;

6.4.7 витрачання на оплату авансів - 96 тис.грн.;

6.4.8 інші витрачання від купівлю продажу іноземної валюти, позик, та інши - 6156 тис.грн.;

6.4.10 Чистий рух коштів у результаті операційної діяльності протягом 2018 року становив - 5771 тис.грн. (витрачання).

6.5 Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності

Інвестиційна діяльність - це цілеспрямовано здійснюваний процес формування необхідних інвестиційних ресурсів, збалансований відповідно до обраних параметрів інвестиційної програми (інвестиційного портфеля) на основі вибору ефективних об'єктів інвестування та забезпечення їх реалізації. Відсутня

6.6 Рух коштів у результаті фінансової діяльності

Фінансова діяльність — це надходження чи використання коштів, що мали місце в результаті емісії цінних паперів, викупу власних акцій, виплата дивідендів, погашення зобов'язань за борговими цінними паперами та інші

Сукупні надходження від фінансової діяльності у 2018 році дорівнюють 10000 тис.грн. і складаються з надходжень від:

6.6.1 надходжень від власного капіталу – 10000 тис.грн.;

6.6.2 Чистий рух фінансової діяльності -- 10000 тис.грн

6.6.3 Чистий рух коштів за звітний період дорівнює 4229 тис.грн.

6.6.4 Залишок коштів на початок року - тис.грн.

6.6.5 Вплив зміни валютних курсів на залишок коштів - 12 тис.грн. (витрати від операційних курсових різниць - 12 тис.грн.)

6.6.6 Залишок коштів на кінець року - 4217 тис.грн.

6.7 Звіт про власний капітал

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей: дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервно діючого підприємства. Товариства вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Товариством для забезпечення діяльності сформовано Статутний капітал в сумі 10000 тис.грн., а станом на 31.12.2018 року статутний капітал складає 10000 тис.грн.

Резервний капітал станом на 31.12.2018 року в Товаристві сформован в сумі - 2 тис. грн.

Сума власного капіталу Товариства на 31.12.2018 року становить 10048 тис.грн. і складається з наступних складових: статутний капітал - 10000 тис. грн., резервний капітал – 2 тис. грн. нерозподілений прибуток 46 тис. грн.

7 . Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання

7.1.1. Судові позови

Станом на 31.12.2018 року Товариство від власного імені і за власний рахунок не являється учасником судових процесів та проти Товариства не висувалися претензії та відсутні будь-які судові позови.

В ході нормального ведення бізнесу Товариство час від часу може отримати претензії. Виходячи з власної оцінки, а також внутрішніх професійних консультацій, керівництво Товариства вважає, що суттєві збитки за позовами не будуть понесені.

7.1.2 Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові ограни піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.2 Вплив інфляції

МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» слід використовувати за умов, коли економіка країни є гіперінфляційною. У такому випадку фінансова звітність перед здійсненням фактичного перерахунку статей фінансової звітності у валюту представлення підлягає коригуванню з урахуванням інфляції (суми за немонетарними статтями коригуються з урахуванням рівня інфляції на основі зміни загального індексу цін (однак, лише з дати придбання до дати балансу); різниці за монетарними і немонетарними статтями, що виникають в результаті застосування індексу цін на звітну дату розкривають як окрему складову власного капіталу).

Аналізуючи критерії, які характеризують показник гіперінфляції та включають в себе не тільки монетарні, але і психологічні складові, передбачені у параграфі 3 МСБО 29, та враховуючи додаткові характеристики, керівництво Товариства вважає, що важливим фактором є динаміка змін рівня інфляції. Так, рівень інфляції у 2016 році склав 43,3%, а в 2017 році – 12,4%. Таким чином, на думку керівництва, економіка України з 2016 року почала виходити зі стану глибоких інфляційних процесів. Зважаючи на те, що згідно з МСБО 29 проведення перерахунку фінансової звітності є питанням судження, керівництво Товариства прийняло рішення про непроведення коригування статей звітності на індекс інфляції відповідно до МСБО 29 «Фінансова звітність умовах гіперінфляції».

І хоча керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на економіку України, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Товариства, воно вважає, що вживає усіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства.

7.3 Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів.

Товариство здійснює свою діяльність в умовах загальної кризи вітчизняного економічного середовища, яка характеризується обмеженістю внутрішнього інвестиційного потенціалу, низькою

привабливістю секторів економіки для інвесторів, зниженням конкурентоспроможності національної економіки, низьким рівнем ліквідності на ринках капіталу, відносно високим рівнем інфляції та на яку впливає зниження темпів економічного розвитку у світовій економіці та, більшою мірою, суспільно-політичні події в країні. Керівництво не виключає існування ймовірності того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства. Але, на думку керівництва, додатковий резерв під фінансові активи станом на кінець звітного періоду не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.4 Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін згідно МСБО 24«Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін».

Зв'язаними вважають сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною, як це визначено в МСБО 24 «Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін». Рішення про те які сторони являються зв'язаними приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків зв'язаними сторін.

До зв'язаних сторін Товариства відносяться учасники, що володіють часткою 10% і більше відсотків у статутному капіталі Товариства та управлінський персонал:

Ніколаєв Віктор Анатолійович – 80% (8 000 000,00)

Сендзюк Сергій Миронович – 20% (2 000 000,00)

Операції, що відбувались з зв'язаними сторонами у 2018 році:

з Ніколаєвим Віктором Анатолійовичем:

отримано безповоротну фінансову допомогу в сумі 265 тис.грн. (5 договорів безповоротної фінансової допомоги)

надано поворотну фінансову допомогу в сумі 8996 тис.грн., (договір поворотної фінансової допомоги №23/02-01 від 23.02.2018 року – 7965 тис.грн; поворотної фінансової допомоги №1 від 06.03.2018 року - 20 тис.грн.), поворотної фінансової допомоги №2 від 01.04.2018 року - 11 тис.грн.), поворотної фінансової допомоги №3 від 01.06.2018 року - 1000 тис.грн.), станом на 31.12.2018 року допомога повернута та заборгованість відсутня.

нарахована і сплачена заробітну плату, сума нарахованої заробітної плати склала - 45 тис.грн.;

з Сендзюком Сергієм Мироновичем:

надано поворотну фінансову допомогу в сумі 2000 тис.грн., (договір поворотної фінансової допомоги №23/03-02 від 20.03.2018 року, допомога повернута та заборгованість відсутня.

Інші операції з пов'язаними сторонами у звітному періоді відсутні.

7.5 Управління фінансовими ризиками

Товариством запроваджено систему управління ризиками та затверджено Положення про Систему управління ризиками діяльності з надання фінансових послуг (Наказ № 2-УР від 31.03.2016 року)

Валютний ризик

Станом на 31.12.2018 року валютна каса складала значну питому вагу у валюти балансу, але враховуючи статтю за якою рахувалась іноземна валюта(еквіваленти валютних коштів у касах операційних відділень враховані за курсом НБУ) мав місце лише трансляційний валютний ризик

Трансляційний валютний ризик полягає в тому, що величина еквівалента валютних коштів у звітності змінюється в результаті змін обмінних курсів, які використовуються для перерахунку залишків в іноземних валютах в національну валюту. Трансляційний ризик пов'язаний з переоцінюванням активів, власного капіталу та зобовязань у національну валюту, Він впливає на показники балансу, що відображають звіт про одержані прибутки та збитки після перерахунків у національну грошову одиницю.

Заходами врахування трансляційного валютного ризику є: встановлення лімітів готівкових валютних коштів у касах операційних відділень, політика курсоутворення в прогнозовані періоду дії валютного ризику.

Операційний ризик контролюється через вдосконалення процедур стягнення дебіторської заборгованості.

Юридичний ризик контролюється шляхом застосування типових форм угод з клієнтами Товариства з метою формалізації та уникнення ситуацій, які можуть погіршити позицію Товариства у відносинах з клієнтами.

Стратегічний ризик мінімізується шляхом щорічного перегляду та коригування стратегічного плану Товариства з урахуванням макроекономічної ситуації в країні.

Ризик репутації контролюється в процесі постійного моніторингу ЗМІ, оцінки їх впливу на поведінку клієнтів Товариства та своєчасних повідомлень позиції Товариства до клієнтів. Крім того, проводиться моніторинг ринкової позиції Товариства.

Ризик ліквідності.

Ризик ліквідності виникає при неузгодженості термінів повернення розміщених ресурсів та виконання зобов'язань Товариства перед кредиторами. Ринок ліквідності є несуттєвим внаслідок відсутності залучених коштів.

7.5.1.Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація [якщо застосовується, то яка саме] щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;

ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);

ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;

ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Станом на 31.12.2018 року у Товариства відсутні фінансові активи, які або були прострочені, або знецінилися, кредити, як одержаних так і надані, і, відповідно, будь-які застави та інші форми забезпечення.

7.5.2 Ринковий ризик

Ринковий ризик– це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик– це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство буде використовувати диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик–це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Валютні ризики Товариства виникають у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Товариство у звітньому періоді не інвестувало кошти в банківські депозити в іноземній валюті та в цінні папери, номіновані в доларах США.

Відсотковий ризик–це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Товариствонемає активів, розміщених у боргових зобов'язаннях з відсотковою ставкою.

7.5.3 Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення представлена наступним чином, у тис.грн:

Станом на 31.12.2018 року	< 1 місяця	від1 до 3 місяців	від 3 місяців до 1 року	від 1 року до 5 років	> 5 років	Всього
Торговельна кредиторська заборгованість	107	-	-	-	-	107
Заборгованість за розрахунками з бюджетом	20	-	-	-	-	20
Страхування та оплата праці	43	-	10	-	-	53
Всього	**170**	-	**10**	-	-	**180**

7.6. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства планує здійснювати огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство буде здійснювати регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

7.7. Внутрішній аудит

Відповідно до чинного законодавства в Товаристві створена служба внутрішнього аудиту (контролю), діяльність якої регламентується «Положенням про службу внутрішнього аудиту (контролю)», нова редакція якого затверджена Загальними зборами учасників (протокол №5 від 06.06.18 року).

Внутрішній аудит (контроль), як система контролю за діяльністю Товариства має на меті оцінку та вдосконалення системи внутрішнього контролю Товариства.

Служба внутрішнього аудиту (контролю) бере участь в удосконаленні системи управління ризиками, внутрішнього контролю і корпоративного управління з метою забезпечення:

- ефективності процесу управління ризиками;
- надійності, адекватності та ефективності системи внутрішнього контролю;
- ефективного корпоративного управління;
- повноти та достовірності фінансової і управлінської інформації;
- дотримання Товариством вимог законодавства України.

7.8 Події після дати балансу

На дату подання звітності керівництво оцінило існування наступних подій:

події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування фінансової звітності за 2018 рік);

події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування фінансової звітності, але вимагають певних розкритій).

Жодного типу подій, які б суттєво вплинули на фінансову результат за 2018 рік, не виявлено.

Директор ТОВ"ФК"А Фінанс» **Ніколаєв В.А.**

Головний бухгалтер ТОВ"ФК"А Фінанс» **Ларіна О.С.**